

quorum quantitatē erit numerus annorū perfectorum. Quod intelligendum est esse dictum cum in ascendēte fuerint, post hoc secundum ipsius elongationem ab ascendēte, numerus itaq; ex ipso cum ad occidentis punctum peruenerimus, nihil remaneat. ¶ At secundū alhileg est q̄ in specie quā secundum signorū successionem inuestigamus, loca stellarū infortunarum. i. Saturni & Martis sunt pereuntia, cum corporaliter ad hileg peruenerint, uel cum radios ex quolibet istorū locorū piecerint. i. ex locis quartæ, ac oppositæ radiationis, & fortassis ex sextilibus quæ obediūt aut aspi ciunt & æquantur in fortitudine. Itē etiā quartus aspectus loci alhileg q̄ est secundū signorū successionē occidet. Iterum & forsitan idē operabitur sextilis, cum fortuna fuerit, & cum ex signo multarum ascensionū extiterit. Similiter q̄q; faciet trinus, cum fuerit in fortuna, & in signo paucarū ascensionum manserit. Cūq; Luna fuerit alhileg interficiet solis locus q̄nq; eo q̄ cum Sol ad locum alhileg istius speciei peruenit, interficiendi & sanandi uim habebit. Ibit enim ipse ad locū alhileg, nec nobis existimare cōuenit q̄ hæc loca necessario semper occidant. Nam nullatenus occident, nisi cū infortunabuntur solūmodo, quia prohibet hoc. Cum unius fortunarū terminus fuerit, uel cum altera fortunarum ex. 4. uel trino, seu ex oppositione ad ipsum gradū q̄ occidit, seu ad gradū, q̄ post ipsū occidit succedit radios piecerit. Ita q̄ in piectione radiorū Iouis, plusq; 12. gradus, ipsū nō trāsgrediatur, nec Veneris plusq; 8. Similiter etiam ita eueniet, cum cōiungat alhileg stellæ, cui corporali conditioni adharebit, nec eorū duorū latitudo fuerit eadem. Cum autem stellæ saluantes uel adiuuantes aut interficiētes duæ uel plures fuerint in unoquoq; istorū duorū, conuenit ut secundū rerū ea iuuantiū multitudinē ac eorundē fortitudinē id q̄d ipsorū duorū fortius est obseruemus, secundū multitudinē igitur cū altera duarū specierū plusq; altera fuerit augmentatione manifesta. Secundū fortitudinē uero cū stellæ quæ iuuāt uel interficiunt in locis sibi met cōuenientibus fuerint, nec in huiusmodi locis aliæ permāserint, maxime aut cū stellæ unius speciei fuerint orientales, alteriusq; speciei stellæ occidentales. Quapropter eorū quæ sunt sub radijs in occidendo iuuādo ac saluando nos nihil gñaliter oportet obseruare, nisi ut Luna sit alhileg, tunc etem ipse idem locus Solis erit interfector, & tunc etiā si infortuna quæ cū ipso fuerit cū impedierit, & nulla fortunarū eū adiuuauerit cōsiderabimus. ¶ Numeros aut qui sunt secundum longitudinē, quā inter locū alhileg & locū abscisorū inuenimus, ut dissolute et qualitercūq; sumatur minime cōuenit. Quēadmodū plurimī faciebāt qui secundū q̄ritatē tēporū ascensionū graduū illius longitudinis hoc semper esse dicebāt, nec etiā ut hoc aliq̄ tpe cōsideremus, nisi cū ascendens fuerit ipse locus alhileg, uel unus locorū ascendentū ad ascendens. Illos igit q̄ naturali cōsideratione hanc speciē obseruauerint, oībus modis unū obseruare cōuenit. s. q̄t tēporū ex æquinoctialis circuli temporibus erit locus stellæ, uel figuræ sequētis loco stellæ, uel figuræ præcedētis in natiuitate, eo q̄ æquinoctialis circuli tēpora circuli horizontis & meridiei lineam æqualit̄ perambulant, qui duo sunt per quos cōsimiles longitudes locales accipiunt, unūquodq; uero æquinoctialis circuli tēpus loco unius anni solaris cōstitu itur